

danne. Det ærede Medlem havde derfor ikke behøvet over for mig at opregne de mange store Dyder, vore Marineofficerer ere i Besiddelse af. Det, jeg har gjort gældende, var, at Marineofficererne helst burde holde sig inden for deres egne Ene-mærker og ikke gaa andre Folk i Næringen. Nu fremhæver det ærede Medlem og bliver deri støttet af det ærede Medlem for Kjø-benhavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen), at Søofficererne have Ret til at paatage sig saadanne Pladser. Ja, det kan nok være, men det er dog ikke en absolut Ret, de have. De kunne ikke paatage sig saadanne Pladser uden at have søgt om Til-ladelse. De skulle have Tilladelse enten af Kongen eller Marineministeren. Og jeg mener da, at for saa vidt den ærede Ma-rineminister skal give saadanne Tilladelser, have vi ogsaa i Folketinget Ret til at gøre Henstillinger til den ærede Minister om at begrænse disse Tilladelser det mest mulige eller helst slet ikke give dem i Fremtiden. Det er dernæst blevet sagt, at Marineofficererne have hævdet deres Stilling med stor Dygtighed, naar de have gjort Tjeneste i Handelsmarinen. Det vil dog vistnok ikke blive tiltraadt af den private Sømandsstand. Det kan godt være, at de ere slupne nogen-lunde heldig fra det, men det har da for en stor Del vist sin Grund i, at naar en saadan ung uerfaren Løjtnant kommer ud at sejle, faar han en gammel prøvet Styr-mand ved sin Side, en Mand, som maaske op til en Snæs Aar har faret paa den Route, hvor Løjtnanten bliver sat ind som Chef. Det er naturligt, at naar et ungt Menneske faar en gammel, erfaren Mand ved sin Side, kan Farten nok gaa heldig. Der-næst udtalte det ærede Medlem for Es-bjærg, efter at han havde hævet Marine-officererne til Skyerne, sig, som det fore-kommer mig, i høj Grad nedsættende om Koffardistanden. Naar vi gik nogle Aar tilbage, stod Koffardistanden meget lavt, sagde han. Det kan han have Ret i. Op-lysningen inden for den private Sømands-stand var naturligvis ligesom inden for alle Stænder daarlig, men det Forhold gælder ikke mere. Jeg tror ikke, det ærede Med-lem for Esbjerg nu tør vove at paastaa, at Navigationsundervisningen her i Danmark skulde være særlig slet, at den ikke kunde staa Maal med Navigationsundervisningen i andre Lande. Men at Navigationsunder-visningen i Danmark er hævet op paa dette Trin, skylder den ikke Marinen nogen Tak for, det er ikke ved Marinens Hjælp, det er sket, men ved egen Hjælp. Det er ikke Marineofficerer, der ere Lærere paa Navi-

gationsskolerne. Det er private Folk, som drive denne Virksomhed. Der er i den Henseende navnlig en Mand, som har ind-lagt sig overordentlig stor Fortjeneste af Navigationsundervisningen i Danmark. Det er Bestyreren af Navigationsskolen i Kjø-benhavn, Schwartz. Han er sikkert den Mand, som for Tiden har indlagt sig størst Fortjeneste af Navigationsundervisningen her i Landet. Han har skrevet en Række Lærebøger og uddannet mange af de Lærere, der virke omkring ved Landets øvrige Skoler, og som Bevis for, at disse Lærebøger ere gode, skal jeg anføre, at de, i hvert Til-fælde tidligere, have været benyttede i selve Marinen. Det kan da ikke paastaas, at det høje Stade, hvorpaa Navigationsunder-visningen staar her i Landet, skyldes Ma-rinen. Derimod kan det ærede Medlem naturligvis sige, at de Folk, der skulle be-dømme Eksamenerne ved Navigationsskolen, ere Søofficerer. Ja, jeg siger: desværre er det Søofficerer. Det er, som jeg sagde før, et Bevis paa, at hvor der er saadanne Erhverv, skal Regeringen nok faa anbragt afskedigede Søofficerer. Man ser altsaa, at der i denne Kommission sidder 3 Sø-officerer, og deraf ere de to afskedigede. Det er dem, der rejse omkring og be-dømme Navigationslærernes Arbejde, og som holde Eksamen paa Navigationsskolerne. Dette anser jeg for meget uheldigt, fordi Navigationslærerstanden her i Danmark er saa dygtig, at den meget godt ud af sin Midte kan beskikke Folk, som kunde holde disse Eksamener. Disse lønnede Hverv be-høvede ikke at gaa til Søofficerer eller afskedigede Søofficerer. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen) udtalte, at naar vi saa paa de Søulykker, de Forlis, som forefaldt her, maatte man komme til det Resultat, at Marinen stod meget højt i Sammenligning med Handelsmarinen. Det er meget muligt, at det er Tilfældet, det skal jeg ikke be-stride, men det vilde ogsaa være sørgeligt, hvis det ikke var Tilfældet. Hvis virkelig Marinen skulde kunne opvise de fleste Forlis, saa det i høj Grad sørgeligt ud, thi Forholdene ere ikke ens her. Vi maa huske paa, at Marinens Sejlads foregaar mest om Sommeren i Magsvej, medens Handelsmarinens Sejlads maa foregaa paa alle Aarstider. De private Skibsførere have deres Router, som de skulle følge, de have deres bestemte Tid, til hvilken de skulle møde, og komme de for sent, er det ikke tilpas for Rederiet. De ere ofte tvungne til at sejle, hvordan Vejret end er, medens det er saaledes for Marinens Skibe,